

De dames

Ze hadden het zo goed bedoeld. Dat het op deze manier kon eindigen, was nooit in hen opgekomen.

Niets wees daar ook op, die mooie dag in mei. Ella was de winkel binnengekomen waar zij stonden te *shinen* in de etalage. Rood, met een hak en een bandje over de wreef. Niet hoerig, zeker niet, maar ook niet braaf. Ze kwam speciaal voor hen, hoorden ze. Ella's slanke voeten gleden soepel in zowel de ene als de andere schoen en de keuze was snel gemaakt. Toch kwam het als een verrassing. Ella was wat je een grijze muis zou noemen, daar waren ze het wel over eens. Maar oh, wat een kans! En ze grepen hem.

Rode schoentjes hebben niet zo'n beste naam, in tegenstelling tot het glazen muiltje bijvoorbeeld. Beide dames hadden echter alleen het beste met Ella voor. Ze plantten hun hakjes steviger op de grond en glansden net wat uitbundiger dan normaal. Het werkte. Ella ging rechterop lopen. Ze durfde meer te zeggen. Na een tijdje kocht ze een kleurig jurkje en een gebloemd truitje – beide gewaagd en perfect passend bij haar nieuwe schoeisel. Ella begon complimentjes te krijgen, ook op de dagen dat ze haar schoenen niet droeg. Ze kreeg meer zelfvertrouwen en een prachtig project op haar werk. Ze werd opeens gezien. Ella straalde en de dames glommen mee. Ze wérd iemand.

'Zichzelf', zo fluisterden de dames tegen elkaar. Ze hadden er echt kijk op.

Toch zagen ze iets over het hoofd. Misschien omdat het buiten hun gezichtsveld gebeurde, of omdat ze te zeer opgingen in hun roes van succes. Het begon ermee dat Ella vaker haar oude bruine instappers droeg. Onraad roken ze echter pas toen Ella op haar verjaardag koos voor comfortabele veterschoenen. Zo snel als ze konden, schuifelden de dames naar voren in de kast, zodat Ella de volgende dag niet om hen heen kon. Ze glansden als vanouds. Toch verhinderde dat niet dat Ella na een uur op haar werk naar de wc ging. Niet om te plassen, maar om te ijsberen.

'Het lukt me niet, het mag niet, het kan niet.' Mompelend en handenwringend liep ze heen en weer. In de war gebracht verloren de dames hun grip op de stenen vloer. Zittend op de grond rukte Ella eerst haar linkerschoen los en deed toen hetzelfde met rechts. Verbluft als ze waren, vergaten de dames te protesteren tegen deze ruwe behandeling. Ella liep snikkend op haar panty's de wc uit.

Aan het einde van de dag kwam de schoonmaakster. Zij zette de dames in de kantoortuin onder de garderobekast. De volgende dag kwam Ella langs op een paar oude gympen, weer aarzelend en lichtjes voorovergebogen.

'Nou moe', puften de dames.

In het voorbijgaan kon de linkergymp hen nog net toefluisteren:

'Ze kon het niet.'

Verbijsterd zagen de dames hoe Ella uit hun gezichtsveld verdween.

